

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **D. K.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 marca 2024 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Końskich

zawartego w postanowieniu z dnia 31 stycznia 2024 r., sygn. akt II K 404/23,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi

na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę Sądu Rejonowego w Końskich o sygn. akt II K 404/23 do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Końskich postanowieniem z dnia 31 stycznia 2024 r., sygn. akt II K 404/23, wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy II K 404/23 innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że do tamtejszego sądu wpłynął prywatny akt oskarżenia przeciwko D. K., którym oskarżono wymienionego o przestępstwa z art. 212 § 1 k.k. Oskarżony przez kilka ostatnich lat pełnił funkcję asesora i prokuratora Prokuratury Rejonowej w K., a wcześniej pracował w

Prokuraturze Rejonowej w S.. Zdaniem sądu wnioskującego okoliczność, że oskarżonym jest prokurator prokuratury rejonowej z terenu objętego właściwością Sądu Rejonowego w Końskich uzasadnia przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, gdyż zapewni to możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo, a także ugruntuje u jego obserwatorów przekonanie o tym, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy oraz w pełni niezawisły.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie wskazywano, że okoliczność uzasadniająca przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. występuje w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzaną o popełnienie przestępstwa jest prokurator współpracujący z sędziami sądu właściwego do rozpoznania jego sprawy (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 22 lipca 2021 r., II KO 55/21, LEX nr 3391168; postanowienie SN z dnia 7 lutego 2024 r., II KO 160/23, LEX nr 3670004).

Taka też sytuacja występuje w niniejszej sprawie. Osobą, wobec której wniesiony został prywatny akt oskarżenia jest prokurator, który pełni służbę na terenie właściwości miejscowej sądu, przed którym przedmiotowa sprawa zawisła. Nie bez znaczenia jest również fakt, iż zarówno Prokuratura Rejonowa w K., jak i Sąd Rejonowy w K. to stosunkowo małe jednostki, co z całą pewnością przekłada się na częstotliwość kontaktów zawodowych prokuratorów i sędziów w nich zatrudnionych. Pomimo tego, że sferę orzeczniczą chroni zasada sędziowskiej niezawisłości, to wskazane wyżej okoliczności mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania Sądu Rejonowego w Końskich, a także być powodem powstania w odbiorze oskarżyciela prywatnego oraz opinii społecznej uzasadnionego przeświadczenia o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób wolny od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, co z całą pewnością wpłynęłoby negatywnie dobro wymiaru sprawiedliwości (por. postanowienie SN z dnia 16 lipca 2009 r., III KO 58/09, LEX nr 529615).

Mając powyższe okoliczności na względzie, należało podzielić inicjatywę sądu wnioskującego i przekazać przedmiotową sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Opocznie. Wskazany sąd z delegacji ma siedzibę w stosunkowo niewielkiej odległości od sądu właściwego, lecz usytuowany jest w innym okręgu, co winno zagwarantować rozpoznanie sprawy w sposób obiektywny.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji.

[PGW]

(r.g.)